

Список використаних джерел:

1. Фінансова діяльність суб'єктів господарювання: навч. посіб. / Г. І. Філіна. — К. : ДП «Видавничий дім «Персонал», 2011. — 424 с. : іл. — Бібліогр. : с. 413–416.
2. Грошово-кредитна статистика Національного банку України / [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.bank.gov.ua/statistic>
3. Финансово-кредитный энциклопедический словарь / Под. общ. ред. А.Г. Грязновой. — М.: Финансы и статистика, 2002. — С. 672—673.

УДК 339

Богуш В.А.,
Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького

СПОСОБИ ВИКОРИСТАННЯ ЧИСТОГО ПРИБУТКУ ПІДПРИЄМСТВАМИ

Одним із найважливіших етапів діяльності підприємства є розподіл та використання прибутку, максимізація якого є головним завданням фінансового менеджменту. Дотепер в науковому середовищі не дійшли єдності в значенні цього поняття. За класичним розумінням прибуток це – різниця між ціною продукції та її собівартістю. За даними Державної служби статистики в 2018 році загальний прибуток отриманий підприємствами України, складає 584,3 млрд. грн., що на 68,8 млрд. більше ніж в 2017 [1].

Незважаючи на такі успішні результати, лише 73,9% підприємств отримали прибуток. А ті, 26,1% збиткових зазнали втрат які становлять 50,6% від прибутку отриманого першими. Тож загальний прибуток в економіці склав лише 288,3 млрд. грн. [1].

Залишок грошових коштів після виплати всіх поточних зобов'язань, податків і який переходить у вільне розпорядження власника(ів) підприємства називається чистим прибутком. Узагальнюючи, виділяються три напрямки його використання. Перший – це коли власник або власники забирають кошти як власну винагороду за підприємницький хист і витрачають на свої потреби.

Другий і найбільш масштабний - це інвестування. Саме по собі воно поділяється на дві великі групи. Реальні інвестиції – вкладання грошових

ресурсів в збільшення основного та оборотного капіталу, для розширення виробництва та вдосконалення виробничих фондів. Маючи на меті збільшення показників підприємницької діяльності, вони можуть набувати таких форм [2]:

-Придбання інших майнових комплексів. Даною формою інвестиційної діяльності мають змогу займатися переважно великі підприємства, тому що для цього потрібна велика кількість грошових ресурсів, яких у малих та середніх підприємств може просто не бути. Метою даних операцій є диверсифікація ризиків, збільшення масштабів виробництва основним наслідком якого «ефект синергізму».

-Нове будівництво. Даний вид інвестування, в основі якого лежить будівництво нового об'єкта із завершеними виробничим циклом, притаманний великим підприємствам, адже вимагає значних капіталовкладень. Прикладом даних операцій є виробництво нового товару випуск якого неможливий на вже існуючих потужностях і технологіях, або розширення через створення філій.

-Модернізація. В основі цієї форми інвестування лежить впровадження нових технологій, покращення старих.

-Реконструкція. Використовується для відновлення старих виробничих фондів.

За даними Державної служби статистики в 2018 році капітальні інвестиції профінансовані з прибутку самих підприємств становлять 70.8% від загальної суми, та 70.1% від всього отриманого прибутку і дорівнюють 409,6 млрд [1].

Наступна група це фінансові інвестиції. Для підприємства вони є вторинними, адже мають в основі вкладення грошових коштів в інші підприємства, та фондові інструменти, що для виробництва є не важливим і не допомагає безпосередньо розвитку підприємства. Даний вид інвестування має три форми [2]:

-Інвестування в статутні фонди спільних підприємств. Проводиться для диверсифікації ризиків, тіснішою співпрацею з постачальниками, схожими підприємствами, збільшення масштабів виробництва та кількості контрагентів.

Останнім часом набуло поширення венчурне інвестування, тобто фінансування в нові фірми, ідеї, ноу-хау.

-Інвестування в фондові інструменти. В основі лежить вкладання грошей в цінні папери. Ця форма є найбільш різноманітною як і по видах фондових інструментів, так і по термінах. Головною метою такого вкладання коштів є отримання інвестиційного прибутку, а в деяких випадках отримання контролю над іншими організаціями, отримавши контрольний пакет акцій, або його вагому частину.

-Інвестування в прибуткові види грошових інструментів. Ця форма короткострокового інвестування спрямована виключно на отримання інвестиційного прибутку за рахунок вкладення тимчасово вільних коштів на депозитний рахунок в банку.

Третій напрямок використання прибутку пов'язаний із фінансовою діяльністю підприємства, і передбачає вкладання коштів в збільшення статутного фонду або дострокового погашення довгострокових кредитів. Його метою є збільшення платоспроможності підприємства, збільшення авторитету перед контрагентами.

Тож керівництво підприємства має великий діапазон можливостей для використання чистого прибутку. Через постійний рух і розвиток економіки щороку з'являються нові можливості для вкладання коштів, їх захисту від інфляції як мінімум. Останнім часом поширення в світі набуло венчурне фінансування, проте для України це все ж залишається новинкою, так як величезна доля вільних коштів підприємств іде на власний розвиток або ж на тимчасове зберігання в банківські організації. Власники підприємств не готові брати на себе великий ризик вкладання в нові організації, які, хоч і створюють нові можливості, але шанс сприйняття цього покупцями все ж залишається малим.

Список використаних джерел:

1. Статистична інформація Державної служби статистики України/ [Електронний ресурс]// Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
2. Безродна С. М. Інвестування : компендіум / С. М. Безродна, Н. В. Миськова. Чернівці, 2013. – 200 с